

STRESZCZENIE

Celem mojej pracy było zbadanie relacji mentalizowania siebie i mentalizowania innych. Sformułowałam następujące pytania badawcze: (1) „czy mentalizowanie siebie różni się od mentalizowania innych?” oraz (2) „czy te procesy mają na siebie wpływ?”. Teza, która jest na nie odpowiedzią, brzmi: „mentalizowanie innych i mentalizowanie siebie to jednocześnie odrębne i wzajemnie na siebie oddziałujące procesy”. W pracy przyjąłam perspektywę filozoficzną uwzględniającą dane z badań empirycznych; innymi słowy – sytuuję ją w obrębie filozofii zorientowanej empirycznie. W rozdziale pierwszym przedstawiłam problematykę mentalizacji jako problem filozoficzny i kognitywistyczny. Rozdział drugi poświęcony został pytaniu: „czym jest mentalizacja?”. W rozdziale trzecim zestawiałam i porównywałam cztery rodzaje teorii mentalizacji: teorię teorii, teorię symulacji, teorię interakcyjną oraz teorię modeli osobowych. W rozdziale czwartym przedstawiłam tezę o odrębności, a w piątym – o współzależności procesów poznawania siebie i innych. Konsekwencją moich badań jest propozycja koncepcji umysłu 2I – intrarelacyjnego i interrelacyjnego – która prezentuje nieodłączność jednostkowego i społecznego charakteru umysłu. Jej charakterystyka znajduje się w rozdziale szóstym. W podsumowaniu umiejscowiłam swoje analizy w obrębie podobnych, obecnych we współczesnej filozofii umysłu, oraz zaproponowałam dalsze obszary badań w eksplorowanym przeze mnie temacie.

Adrianna Smurzyńska
Abusku P. Krobly
Abusku P. Krobly